

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

สายการผลิตปิโตรเคมี

“ปิโตรเคมี” มาจากรากศัพท์เดิม คือ สารเคมีหรือเคมีภัณฑ์จากปิโตรเลียม (Petroleum Chemicals) ในเบื้องต้น หมายถึง สารเคมี กลุ่มสารเคมีหรือเคมีภัณฑ์ใด ๆ ที่มีองค์ประกอบหลัก คือ สารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่มาจากปิโตรเลียมหรือก๊าซธรรมชาติ เช่น เอทิลีน โพรพิลีน เบนซีน เป็นต้น ต่อมาได้ขยายความครอบคลุมถึงสารอินทรีย์อีกหลายชนิดและสารอนินทรีย์บางชนิด และยังมีที่มาจากแหล่งอื่นนอกจากปิโตรเลียมด้วย เช่น เบนซีน จากถ่านหิน เป็นต้น

โครงสร้างของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี (Petrochemical Industry Structure) สามารถแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนการผลิต ดังนี้

(1) วัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

แหล่งวัตถุดิบหลักที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบตั้งต้นสำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี (Petrochemical Feedstock, Petrochemical Raw Material) มาจากแหล่งสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่ประกอบด้วย อะตอมของคาร์บอนและไฮโดรเจน ได้แก่ ปิโตรเลียม ซึ่งรวมถึงก๊าซธรรมชาติ น้ำมันปิโตรเลียม คอนเดนเสท ถ่านหิน นอกเหนือนี้ ยังอาจมาจากแหล่งอื่น โดยเฉพาะจากพืชที่เรียกรวม ๆ ว่า แหล่งชีวมวล (Biomass Resource) ด้วย

วัตถุดิบตั้งต้นของของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีจึงมีความเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมปิโตรเลียม ซึ่งการใช้งานหรือการใช้ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากอุตสาหกรรมปิโตรเลียมสามารถแบ่งได้ดังนี้

(ก) ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับการขับเคลื่อนยานพาหนะต่างๆ เช่น ก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) น้ำมันเบนซิน (Gasoline) น้ำมันดีเซล (Diesel) น้ำมันเครื่องบิน (JET A1) เป็นต้น

(ข) ใช้เป็นเชื้อเพลิงเพื่อให้ความร้อน รวมถึงการใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า เช่น ก๊าซธรรมชาติ (Natural Gas) ก๊าซหุงต้ม (LPG) น้ำมันเตา (Fuel Oil) เป็นต้น

(ค) ใช้เป็นวัตถุดิบตั้งต้น (Feedstock) ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี โดยจะนำไปผ่านกระบวนการผลิตต่อเนื่องจนเป็นเม็ดพลาสติก โยสังเคราะห์ สารเคลือบผิว และกาวต่าง ๆ โดยผลิตภัณฑ์ที่ได้จากอุตสาหกรรมปิโตรเคมีดังกล่าวจะนำไปใช้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปและสำเร็จรูป เช่น ชิ้นส่วนรถยนต์ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้นซึ่งถือเป็นอุตสาหกรรมขั้นต้นในอุตสาหกรรมพลาสติก

(2) อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น (Upstream Petrochemical Industry)

อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น เป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตจากวัตถุดิบตั้งต้น (Feedstock) ที่มาจากอุตสาหกรรมปิโตรเลียมเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เช่น ก๊าซอีเทน ก๊าซปิโตรเลียมเหลว น้ำมันดิบ เป็นต้น แล้วจึงนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางหรือขั้นปลายต่อไป

ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นต้น : อุตสาหกรรมกลุ่มนี้มีผลิตภัณฑ์หลัก 7 ตัว โดยแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มตามโครงสร้างพื้นฐานของโมเลกุล ดังนี้

(ก) กลุ่มอัลเคน (Alkane) มีสารตัวสำคัญคือ มีเทน (Methane) ซึ่งเป็นสารตั้งต้นของก๊าซสังเคราะห์ ใช้เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตเมทิลแอลกอฮอล์ และแอมโมเนีย โดยแอมโมเนียสามารถนำไปใช้ในการผลิตปุ๋ยเคมีได้

(ข) กลุ่มโอเลฟินส์ (Olefins Group) ประกอบด้วย

- เอทิลีน (Ethylene) เป็นผลิตภัณฑ์ขั้นต้นที่สำคัญที่สุดของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีสามารถนำไปผลิตเป็นเม็ดพลาสติกและเคมีภัณฑ์ต่าง ๆ มากมาย เช่น LDPE HDPE PVC Ethylene Glycol และกรดน้ำส้ม เป็นต้น

- โพรพิลีน (Propylene) สามารถนำไปผลิตเป็นเม็ดพลาสติกและเคมีภัณฑ์อื่น ๆ ได้เช่น PP Nylon และ Cumene

- บิวทาไดอินในซี 4 ผสม (Mixed C4) เป็นสารตั้งต้นของสารเพิ่มออกเทนในรถยนต์

(ค) กลุ่มอะโรมาติกส์ (Aromatics group) ประกอบด้วย เบนซีน (Benzene) นำไปผลิตเป็นเม็ดพลาสติกได้ เช่น PC ABS SAN , โทลูอีน (Toluene) จะถูกใช้เป็นสารตัวทำละลายและไซลีน (Xylene) ใช้ในการผลิตเม็ดพลาสติก เช่น เส้นใย Polyester

(3) อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง (Intermediate Petrochemical Industry) เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นต้นเป็นวัตถุดิบในการผลิต เพื่อป้อนให้แก่อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลาย โดยกระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลางมีหลายประเภท ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการใช้ปฏิกิริยาเคมีทั่วไป และอาจมีการใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาช่วยควบคุมปฏิกิริยาในกระบวนการผลิตด้วย

ผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลางสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มได้แก่

(ก) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางสายอัลเคน เช่น Metanol Formaldehyde Ammonia และ Phosgene เป็นต้น

(ข) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางสายโอลิฟินส์ เช่น Oxo Alcohol และ Acrylonitrile เป็นต้น

(ค) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางสายอะโรเมติกส์ เช่น EB SM Cyclohexane Phenol PTA และ DMT เป็นต้น

(4) อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลาย (Downstream Petrochemical Industry) เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น หรือขั้นกลางมาเป็นวัตถุดิบเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้ายก่อนที่จะนำไปแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

ผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลาย สามารถแบ่งได้ 4 กลุ่มหลัก ๆ ดังนี้

(ก) กลุ่มพลาสติก (Plastic Resins) ประกอบด้วย

- พลาสติกที่เป็น โภคภัณฑ์หรือใช้งานทั่วไป (Commodity Plastic) เป็นพลาสติกที่มีคุณสมบัติในการแปรรูปได้หลากหลายสามารถใช้งานได้หลายแบบ มีราคาถูก ทำให้มีปริมาณความต้องการใช้สูงมากกว่าร้อยละ 90 ของปริมาณพลาสติกทั้งหมดพลาสติกในกลุ่มนี้ เช่น โพลีเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ (Low Density Polyethylene – LDPE) นิยมใช้ทำถุงเย็น ถุงซิปลงของใช้ในบ้าน เป็นต้น

- พลาสติกสำหรับงานวิศวกรรม (Engineering Plastic) เป็นพลาสติกที่ใช้ในงานวิศวกรรมที่ต้องการคุณสมบัติพิเศษ เช่น ทนความร้อน ทนแรงกระแทกสูง สามารถใช้แทนโลหะในงานวิศวกรรมได้ เช่น เฟือง ชิ้นส่วนรถยนต์ ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น

- พลาสติกที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Plastic) เป็นพลาสติกที่มีคุณสมบัติพิเศษสำหรับใช้งานเฉพาะทาง เช่น ทนความร้อน ทนกรด ลื่น เป็นพลาสติกที่มีราคาสูงตามคุณสมบัติพิเศษแต่ละชนิด จึงมีปริมาณการใช้งานที่ไม่มาก เช่น โพลีเตตราฟลูออโรเอทิลีน (Polytetrafluoroethylene หรือ Teflon) โพลีเอเทอร์ซัลโฟน (Polyethersulfone - PES) เป็นต้น

(ข) กลุ่มเส้นใยสังเคราะห์ (Synthetic Fibres) เป็นวัสดุเส้นใยสังเคราะห์ที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้แทนเส้นใยธรรมชาติ เช่น ฝ้าย ขนสัตว์ ป่าน รวมทั้งยังสามารถปรับปรุงให้มีคุณสมบัติเพื่อเลียนแบบหรือให้แตกต่างจากเส้นใยธรรมชาติได้

(ค) กลุ่มยางสังเคราะห์ (Synthetic Rubbers) เป็นวัสดุที่สังเคราะห์ขึ้น เพื่อให้มีคุณสมบัติใกล้เคียงหรือดีกว่ายางธรรมชาติ โดยให้มีความยืดหยุ่นคล้ายยางธรรมชาติ แต่มีความคงทนมากกว่า จึงใช้งานมากในธุรกิจยานยนต์ เช่น ยางบิวทาไดอิน ยางสไตรีนบิวทาไดอิน เป็นต้น

(ง) กลุ่มสารเคลือบผิว และผลิตภัณฑ์กาว (Synthetic Coating and Adhesive Materials) เป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีเพื่อการเคลือบผิววัสดุให้มีความแข็งแรง คงทน และสวยงาม เช่น โพลียูรีเทน (PU) อีพอกซี (Epoxy Resins) เป็นต้น

ภาคผนวก ข.

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

พ.ศ.....

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

เหตุผล

โดยที่ น้ำมันเป็นทรัพยากรและปัจจัยที่สำคัญต่อความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ของประเทศในขณะเดียวกัน อุบัติการณ์มลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน ที่เกี่ยวข้องกับเรือ ท่าเรือทะเล และสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนถ่ายน้ำมัน ก็ก่อให้เกิดภัยคุกคามและความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล ประกอบกับยังไม่มีพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมันที่เป็นการเฉพาะในการกำหนดกรอบสำหรับการดำเนินงานให้กับทั้งส่วนราชการ หน่วยงาน เอกชน ชุมชน และประชาชน ในการจัดการอุบัติเหตุมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน รวมทั้งการจัดเตรียมแผนฉุกเฉินเพื่อรองรับการเกิดอุบัติเหตุดังกล่าว ภายใต้หลักการทั่วไปของกฎหมายสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศในเรื่อง “ผู้ก่อให้เกิดมลพิษเป็นผู้จ่าย” รวมทั้งเพื่อให้เป็นกฎหมายภายในสำหรับอนุวัตรการตามอนุสัญญา ระหว่างประเทศว่าด้วยการเตรียมการ การปฏิบัติการ และความร่วมมือในการป้องกันและขจัดมลพิษ น้ำมัน ค.ศ.1990 (International Convention on Oil Pollution Preparedness Response and Co-operation and Protocol 1990) ที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

พ.ศ.

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

พระราชบัญญัตินี้ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เรือ” หมายความว่า

(๑) เรือเดินทะเลใด ๆ รวมทั้ง ยานพาหนะทางทะเลแบบใด ๆ ซึ่งได้ต่อสร้างหรือดัดแปลงขึ้นเพื่อใช้บรรทุกน้ำมันในระวางอย่างสินค้า

(๒) เรือที่สามารถบรรทุกได้ทั้งน้ำมันและสินค้าอื่น ให้ถือว่าเป็นเรือตามความหมายนี้ ต่อเมื่อเรื่อนั้นได้บรรทุกน้ำมันในระวางอย่างสินค้า และให้ถือว่าเป็นเรืออยู่ต่อไปในระหว่างการเดินทางภายหลังการบรรทุกน้ำมันจนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่าไม่มีน้ำมันเหลืออยู่ในระวาง

ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเรือรบ หรือเรืออื่นใดที่รัฐถือกรรมสิทธิ์หรือดำเนินการในกิจการของรัฐ ซึ่งมีได้มี วัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์

“ท่าเรือทะเลและสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนถ่ายน้ำมัน” หมายความว่า สถานที่สำหรับ ให้บริการจอดเรือ เติบม บรรทุก หรือขนถ่ายน้ำมันหรือสินค้าอื่น และให้หมายความรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุอุบัติมลพิษทางน้ำมันเนื่องจากน้ำมัน ท่อลำเลียง และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในการขนถ่ายน้ำมัน

“เจ้าของเรือ” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้จดทะเบียนในฐานะเจ้าของเรือหรือในกรณีที่ไม่มีการ จดทะเบียนก็ให้หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของเรือตามความเป็นจริง ในกรณีที่รัฐเป็นเจ้าของเรือ และดำเนินการโดยบริษัทที่ได้จดทะเบียนในรัฐนั้นในฐานะเป็นผู้ประกอบกิจการเดินเรือ คำว่า เจ้าของเรือ ให้ หมายความว่าถึงบริษัทดังกล่าว

“นายเรือ” หมายความว่า ผู้ควบคุมเรือ แต่ไม่รวมถึงผู้นำร่อง

“น้ำมัน” หมายความว่า น้ำมันปิโตรเลียมในรูปแบบใด ๆ เช่น น้ำมันดิบ น้ำมันเตา น้ำมันดีเซล หนัก น้ำมันหล่อลื่น ไม่ว่าจะบรรทุกบนเรืออย่างสินค้าหรือในถังน้ำมันเชื้อเพลิงของเรือดังกล่าว ตะกอนน้ำมัน ขยะปนเปื้อนน้ำมัน และผลิตภัณฑ์จากน้ำมันซึ่งกักแล้ว

“มลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน” หมายความว่า มลพิษที่เกิดจากการเททิ้ง หรือรั่วไหลของน้ำมัน หรือการทิ้งสิ่งปนเปื้อนน้ำมันลงสู่ทะเล หรือแหล่งน้ำ ในการผลิต การขุดเจาะ การขนส่ง การขนถ่าย หรือการเก็บ รักษา น้ำมัน

“อุบัติเหตุการณ์” หมายความว่า เหตุการณ์หรือการเกิดเหตุการณ์ต่อเนื่องใด ๆ อันเป็นผลจากเหตุ เดียวกัน แหล่งกำเนิดเดียวกัน ซึ่งเป็นผลหรืออาจเป็นผลให้มีการปล่อยทิ้งน้ำมัน ซึ่งเป็นภัยคุกคามหรืออาจจะ คุกคามสิ่งแวดล้อมทางทะเล ชายฝั่ง หรือผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องของรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐ อันจะนำไปสู่ความ เสียหายจากมลพิษได้

“การปฏิบัติการ” หมายความว่า การดำเนินการเพื่อป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน และเพื่อลดผลกระทบจากภาวะมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

“ศูนย์ประสานงาน” หมายความว่า ศูนย์ประสานงานการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจาก น้ำมันที่ได้จัดตั้งขึ้นตามระเบียบนี้ เพื่อประสานงานให้การปฏิบัติการขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมันเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ และทำหน้าที่ติดต่อหน่วยงานภายนอกเพื่อให้ หรือขอความช่วยเหลือ และทำหน้าที่ในการ ขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

“หน่วยปฏิบัติการ” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามที่กำหนดไว้ในแผนป้องกัน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้

“บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ไม่ว่าจะมิฐานะเป็นนิติบุคคลหรือไม่ และให้หมายความรวมถึงรัฐและเขตการปกครองของรัฐนั้น

“เอกชน” หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในแผนป้องกัน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมันที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักรไทยซึ่งรวมถึงน่านน้ำภายใน ทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะ และเขตไหล่ทวีปของราชอาณาจักรไทย

หมวด ๒

คณะกรรมการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน” เรียกโดยย่อว่า “กปน.” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นรองประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย อธิบดีกรมขนส่งทางอากาศ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมอุทกนิยมนวิทยา เจ้ากรมยุทธการทหารบก เจ้ากรมยุทธการทหารเรือ เจ้ากรมยุทธการทหารอากาศ เจ้ากรมอุทกศาสตร์ ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพลังงาน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนการทำเรือแห่งประเทศไทย ผู้แทนบริษัท กสท คมนาคม จำกัด (มหาชน) นายกษมาคมอนุรักษสภาพแวดล้อมของกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมันหรือผู้แทน ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวนสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ และให้ อธิบดีกรมเจ้าท่า เป็นกรรมการและเลขานุการ

การคัดเลือกและแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้คัดเลือกและแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับน้ำมัน การเศรษฐกิจ กฎหมาย องค์กรระหว่างประเทศ หรือสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๗ ให้ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพลังงาน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนการทำเรือแห่งประเทศไทย ผู้แทนบริษัท กสท คมนาคม จำกัด (มหาชน) นายกษมาคมอนุรักษสภาพแวดล้อมของกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมันหรือผู้แทน ผู้แทนองค์กรเอกชน คัดเลือกผู้แทนในส่วนของตนเพื่อให้รัฐมนตรีแต่งตั้งเป็น กปน. ตามมาตรา ๖

รายละเอียด หลักเกณฑ์ ขั้นตอนและวิธีการคัดเลือกผู้แทนแต่ละส่วนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีใช้ดุลพินิจแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ จำนวนห้าคน

ให้ อธิบดีกรมเจ้าท่า ผู้แทนกระทรวงพลังงาน ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนการทำเรือแห่งประเทศไทย ผู้แทนบริษัท กสท คมนาคม จำกัด (มหาชน) นายกษมาคมอนุรักษสภาพแวดล้อมของกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมันหรือผู้แทน ผู้แทนองค์กรเอกชน จัดให้มีการประชุมร่วมกันเพื่อคัดเลือกและเสนอชื่อบุคคลที่จะให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙ ให้กรรมการผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรรมการผู้แทนกระทรวงพลังงาน กรรมการผู้แทนกระทรวงมหาดไทย กรรมการผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรรมการผู้แทนกรมบัญชีกลาง กรรมการผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม กรรมการผู้แทนกรุงเทพมหานคร กรรมการผู้แทนการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรรมการผู้แทนการทำเรือแห่งประเทศไทย กรรมการผู้แทนบริษัท กสท คมนาคม จำกัด (มหาชน) กรรมการผู้แทนนายกษมาคมอนุรักษสภาพแวดล้อมของกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมัน กรรมการผู้แทนองค์กรเอกชนที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๗ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๘ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งเมื่อครบวาระตามมาตรา ๙ กรรมการผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรรมการผู้แทนกระทรวงพลังงาน กรรมการผู้แทนกระทรวงมหาดไทย กรรมการผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรรมการผู้แทนกรมบัญชีกลาง กรรมการผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม กรรมการ

ผู้แทนกรุงเทพมหานคร กรรมการผู้แทนการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรรมการผู้แทนการทำเรือแห่งประเทศไทย กรรมการผู้แทนบริษัท กสท คมนาคม จำกัด (มหาชน) กรรมการผู้แทนนายกสมาคมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมัน กรรมการผู้แทนองค์กรเอกชนที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๖ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๘ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ กรรมการผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรรมการผู้แทนกระทรวงพลังงาน กรรมการผู้แทนกระทรวงมหาดไทย กรรมการผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรรมการผู้แทนกรมบัญชีกลาง กรรมการผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม กรรมการผู้แทนกรุงเทพมหานคร กรรมการผู้แทนการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรรมการผู้แทนการทำเรือแห่งประเทศไทย กรรมการผู้แทนบริษัท กสท คมนาคม จำกัด (มหาชน) กรรมการผู้แทนนายกสมาคมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมัน กรรมการผู้แทนองค์กรเอกชนที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๖ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๘ พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้เริ่มดำเนินการตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๘ แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่กรรมการนั้นพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ได้รับคัดเลือกหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๒ ให้ กปน. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำและกำหนดเกี่ยวกับการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน
- (๒) จัดทำแผนป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมันแห่งชาติ ซึ่งแผนดังกล่าวอย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องดังต่อไปนี้

- (ก) การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบและเขตพื้นที่ในความรับผิดชอบของหน่วยปฏิบัติการ
- (ข) การตรวจสอบและติดตาม กรณีที่มีมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน
- (ค) การติดต่อสื่อสารและรับแจ้งเหตุ
- (ง) การจัดหากำลังคน และเครื่องมือสนับสนุน
- (จ) การขจัดมลพิษเนื่องจากน้ำมันในแหล่งน้ำ ชายฝั่ง และขอบฝั่ง
- (ฉ) การขนย้ายคราบน้ำมันและสิ่งปนเปื้อนน้ำมัน

(ข) การดำเนินการฟื้นฟูให้แหล่งน้ำ ชายฝั่ง และขอบฝั่ง มีสภาพเหมือนเดิม หรือใกล้เคียงกับสภาพเดิมให้ได้มากที่สุด

(ค) การประชาสัมพันธ์และแถลงข่าว

(ง) การอื่นที่จำเป็นต่อการดำเนินการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

(๓) ควบคุม กำกับ ดูแล และรับผิดชอบในการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

(๔) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนป้องกัน รวมทั้งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และแถลงข่าวด้านการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินค่าใช้จ่ายในการจัดการน้ำมันและค่าเสียหายที่เกิดจากมลพิษของน้ำมัน

(๖) ควบคุมการใช้จ่ายเงินที่หน่วยปฏิบัติการที่เป็นหน่วยงานของรัฐได้รับบริจาคตามมาตรา ๒๕

(๗) เร่งรัดและติดตามผลการดำเนินคดีเกี่ยวกับมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการที่เกี่ยวกับการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๓ การประชุม กปน. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเท่ากันให้ประธานกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้น ไม่มีสิทธิเข้าประชุม

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กปน. คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐ ส่งเอกสาร หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา ตลอดจนเชิญบุคคลใดมาชี้แจง ให้ข้อเท็จจริง ความเห็น หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้

หมวด ๓

ศูนย์ประสานงานและหน่วยปฏิบัติการ

มาตรา ๑๕ ให้ กรมเจ้าท่า ทำเป็นหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงาน โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของ กปน.

(๒) รับผิดชอบมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

(๓) ประสานงานกับหน่วยปฏิบัติการ ในกรณีที่มีมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมันเกิดขึ้น

(๔) ตรวจสอบแผนฉุกเฉินเพื่อป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมันซึ่งต้องมีไว้ประจำ

เรือที่ซักรงของประเทศไทย รวมทั้งแผนฉุกเฉินเพื่อป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมันของท่าเรือทะเล และสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนถ่ายน้ำมัน

(๕) จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบจากมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

(๖) ศึกษา ค้นคว้า วิจัย รวบรวม และแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูล และข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกัน และขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

(๗) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน จัดให้มีการฝึกซ้อมการปฏิบัติการ ซักซ้อมความพร้อมเพียง ในการให้ความร่วมมือของฝ่ายต่าง ๆ และจัดทำ รายงานผลการดำเนินงานดังกล่าวเสนอต่อ กปน.

(๘) เบิกจ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่ออุดหนุนจ่ายสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ โดยให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

(๙) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ กปน. มอบหมาย

(๑๐) ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๖ ให้ หน่วยปฏิบัติการ ประกอบด้วยหน่วยงานของรัฐ และเอกชน ดังต่อไปนี้

(๑) กองทัพบก

(๒) กองทัพเรือ

(๓) กองทัพอากาศ

(๔) กรมศุลกากร

(๕) กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

(๖) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๗) สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม

(๘) กรมเจ้าท่า

(๙) กรมขนส่งทางอากาศ

(๑๐) กรมควบคุมมลพิษ

(๑๑) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

(๑๒) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑๓) สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

(๑๔) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๑๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๑๖) การท่าเรือแห่งประเทศไทย

(๑๗) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

(๑๘) สมาคมนุรักษ์สภาพแวดล้อมของกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมัน

(๑๙) เอกชนอื่นนอกจาก (๑๘)

หมวด ๔

การป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน ให้หน่วยปฏิบัติการ ดำเนินตามแผนป้องกันโดยเร็ว ในกรณีที่มีข้อขัดข้องให้แจ้งข้อขัดข้องนั้นให้ กปน. ทราบ โดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๘ เรือที่ชักธงของประเทศไทย ต้องมีแผนฉุกเฉินเพื่อป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำ เนื่องจากน้ำมัน ไว้ประจำเรือ โดยต้องแผนฉุกเฉินดังกล่าวต้องสอดคล้องกับแผนป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำ เนื่องจากน้ำมันแห่งชาติ รวมทั้งต้องได้รับการตรวจสอบจากกรมเจ้าท่าในระหว่างที่เรืออยู่นอกน่านน้ำ

ความในวรรคก่อนให้ใช้บังคับกับบุคคล หรือผู้ปฏิบัติงานที่รับผิดชอบท่าเรือทะเลและสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนถ่ายน้ำมัน

มาตรา ๑๙ เจ้าของเรือและนายเรือ หรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบเรือที่ชักธงของประเทศไทย มีหน้าที่รายงานเหตุการณ์ใด ๆ บนเรือที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยทิ้งหรืออาจปล่อยทิ้งน้ำมัน โดยไม่ชักช้าต่อรัฐชายฝั่งที่ใกล้ที่สุด

มาตรา ๒๐ บุคคลหรือผู้ปฏิบัติงานที่รับผิดชอบท่าเรือทะเล และสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนถ่ายน้ำมัน มีหน้าที่รายงานเหตุการณ์ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยทิ้งหรืออาจปล่อยทิ้งน้ำมันหรือการปรากฏของน้ำมัน โดยไม่ชักช้าต่อกรมเจ้าท่า

มาตรา ๒๑ เมื่อ กรมเจ้าท่า ได้รับรายงานดังที่บัญญัติไว้ในสองมาตราก่อน หรือได้รับข้อมูลเกี่ยวกับมลพิษจากแหล่งข้อมูลอื่นใด ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ประเมินสถานการณ์ เพื่อวินิจฉัยว่าอุบัติการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเหตุอุบัติที่ก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำ เนื่องจากน้ำมันหรือไม่

(๒) ประเมินลักษณะ ขอบเขต และผลที่อาจเกิดขึ้นจากอุบัติการณ์ดังกล่าว

(๓) แจ้งรัฐชายฝั่งซึ่งได้รับผลกระทบ หรืออาจจะได้รับผลกระทบจากอุบัติการณ์ดังกล่าวได้ทราบโดยไม่ชักช้า ซึ่งข้อมูลที่แจ้งนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย รายละเอียดการประเมิน และการดำเนินการใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้ว หรือที่กำลังจะดำเนินการในการป้องกันและขจัดอุบัติการณ์ที่เกิดขึ้น รวมทั้งข้อมูลอื่นใด ที่เห็นว่าเกี่ยวข้องและจำเป็น

ทั้งนี้ หน้าที่ในการแจ้งข้อมูลดังกล่าว ต้องดำเนินการเป็นระยะจนกว่าการดำเนินการเพื่อจัดการอุบัติการณ์จะแล้วเสร็จ หรือจนกว่ารัฐชายฝั่งดังกล่าวจะตัดสินใจเข้าร่วมในการดำเนินการป้องกันและขจัดอุบัติการณ์

(๔) ในกรณีที่พิจารณาแล้วว่า อุบัติการณ์ที่เกิดขึ้นมีความรุนแรง ให้ดำเนินการแจ้งข้อมูลตาม (๓) ไปยังองค์การทางทะเลระหว่างประเทศโดยตรง หรือผ่านทางองค์การในระดับภูมิภาค หรือโดยการดำเนินการที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม

มาตรา ๒๒ กรณีมีมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมันเกิดขึ้น ให้หน่วยปฏิบัติการ รายงานความคืบหน้าของการปฏิบัติการตามแผนป้องกันให้เลขานุการ กปน. ทราบทุกระยะ เมื่อเลขานุการ กปน. ได้รับรายงานดังกล่าวแล้วให้รีบเสนอต่อ กปน.

เมื่อมีการปฏิบัติการขจัดมลพิษตามวรรคหนึ่งสิ้นสุดลง ให้เลขานุการ กปน. จัดทำรายงานวิเคราะห์สาเหตุของการเกิดมลพิษและการขจัดมลพิษดังกล่าวเสนอต่อ กปน.

มาตรา ๒๓ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความสนับสนุนด้านผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ กำลังคน สถานที่ เครื่องมือ วัสดุ ยานพาหนะ และสิ่งอื่นที่จำเป็นในการปฏิบัติตามแผนป้องกันตามที่ศูนย์ประสานงานร้องขอ

มาตรา ๒๔ ศูนย์ประสานงานอาจขอความร่วมมือและความสนับสนุนจากเอกชนในด้านผู้เชี่ยวชาญ กำลังคน สถานที่ เครื่องมือ วัสดุ สารเคมี ยานพาหนะ และสิ่งอื่นที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการ

มาตรา ๒๕ บรรดาเงินที่มีผู้มอบให้ในการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน ให้หน่วยปฏิบัติการที่เป็นหน่วยงานของรัฐนำไปใช้เพื่อกิจการตามระเบียบนี้ได้ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

เงินที่ได้รับชดใช้ความเสียหายอันเนื่องมาจากการก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมันให้หน่วยงานของรัฐนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๖ ในการจัดหาเครื่องมือ วัสดุ สารเคมี ยานพาหนะ และสิ่งอื่นที่จำเป็นต่อการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน ให้หน่วยปฏิบัติการที่เป็นหน่วยงานของรัฐขอตั้งงบประมาณเพื่อการค้าดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๗ เรือที่ชักธงของประเทศไทยที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ เจ้าของเรือ และนายเรือ หรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบเรือลำนั้นต้องระวางโทษปรับคนละไม่เกินแปดแสนบาท และให้กรมเจ้าท่ามีอำนาจแห่งหนึ่งขิวเรือลำดังกล่าวจนกว่าเรือลำนั้นจะได้ชำระเงินค่าปรับครบถ้วนแล้ว หรือจนกว่าเรือลำนั้นจะได้ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ บุคคลหรือผู้ปฏิบัติงานที่รับผิดชอบท่าเรือทะเล และสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนถ่ายน้ำมัน ที่ฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง และมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับคนละไม่เกินแปดแสนบาท

มาตรา ๒๙ บุคคลใดเป็นผู้ก่อให้เกิดการรั่วไหลของน้ำมันลงสู่แหล่งน้ำ ทะเล บุคคลนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกปี หรือปรับไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ รวมทั้งต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในการแก้ไขสิ่งที่เป็นพิษ หรือชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการรั่วไหลของน้ำมันเหล่านั้นด้วย

.....